

rens Ret til at see Erklæringen skal søges; den skal søges i det Princip, at Administrationen er forpligtet til at vedstaae hvad den udtaler om Borgernes Forhold og om andre Omstændigheder, der kunne have Indflydelse. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 3die Valgkreds fremhævede meget stærkt, at det var i det Offentliges Interesse, at Ansøgninger bleve ordentligt og sandfærdigt paa-tegnede, men, dersom dette forholder sig rigtigt, hvilket jeg troer, saa er det ogsaa i det Offentliges Interesse, at der gives Ansøgerne Anledning og Afgang til at erklære sig, thi kun ved modstaaende Erklæringer vil Sandheden komme stærkest og tydeligst frem. Jeg troer derfor, at, naar man erkjender, at det forelliggende Lovforslags Princip er det, som jeg har nævnt, saa bør man stemme mod det Ændringsforslag, der er stillet af Rigsdagsmanden for Veile Amts 3die Valgkreds om, at Ansøgeren ikke skulde have Afgang til at see Erklæringen, naar Ansøgningen opfyldtes. Jeg troer ogsaa, at det er et uheldigt Forslag, den samme ærede Rigsdagsmand har stillet om, at, naar Ansøgeren ikke inden 4 Uger leverer Ansøgningen tilbage, skal den ansees for frafalden. Jeg troer, at det følger af sig selv, at, naar en Ansøger faaer sin Ansøgning tilbage og beholder den, kan der ikke være Tale om, at denne Ansøgning enten bevilges eller afflaaes. Jeg mener, at det gaaer med det Slags Sager som med Retsager, at en Part kan reise en Sag, men at han er raadig over den og kan lade den falde, naar han vil, uden at det vedkommer Nogen. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 3die Valgkreds fandt vel en Indvending mod denne Anskuelse deri, at da var DyrighedsErklæringen udarbejdet omsonst, og den kom da ikke ind til Ministeriet eller til Dverøvrigheden; men denne Forgiæves-Udarbejdelse troer jeg ikke har meget at betyde; thi den er kun en Følge af Embedsmændens pligtmæssige Stilling, og, vil Embedsmændene have sin Erklæring ind, staaer det ham jo frit for at faae den ind, da han jo er i det Tilfælde at kunne tage Afskrift af den og indsende den, og derved kan man jo saa faae den bestaaende Lovgivning mellem

Administrationens forskjellige Afdelinger udviklet saavidt, som det er muligt. Heller ikke troer jeg, at det sidste Forslag af den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 3die Valgkreds er heldigt. Det gaaer ud paa, at, naar en Klager har erholdt den af ham afgivne Klage tilbage, skal han være pligtig til at aflevere den under samme Mulctansvar, som Embedsmændene er underkafte for Undladelse af Erklærings Meddelelse. Jeg troer, at det i Almindelighed forholder sig omtrent med Klager som med Ansøgninger, at en Klager maa have fri Haand over sin Klage, saa at han navnlig kan tage den tilbage, naar han bliver bedre oplyst. Den Kjøbenhavnske Rigsdagsmand, som har udtalt sig i denne Sag, bemærkede vel, at det maatte være i det Offentliges Interesse at faae Klager efterforskede, naar de først vare fremkomne; men dette kan jo meget vel lade sig gjøre ogsaa uden den foreslaæede Bestemmelse. Man har jo i et andet Forhold noget lignende, s. Ex. naar en Mand vil reise en privat PolitieretsSag om et Forhold, der egner sig til criminel Tiltale, da staaer det ham jo frit for at frasalde den private Tiltale, men det Offentlige kan da begynde en criminel Tiltale efter Behag. Dersom der ved Klagen kommer Begivenheder for Lyset eller til Dyrighedens Kundskab, som det vil være af Interesse for det Offentlige at faae undersøgte og forfulgte, saa staaer det jo til det Offentlige selv og til dets Embedsmænd at faae den Sag frem; men at paalægge de Private, der have givet Oplysningerne, at fare fort med deres Klage, troer jeg vil være en urimelig og aldeles uindvending Tvang. Jeg maa tilstaae, at jeg heller ikke veed, hvorledes den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 3die Valgkreds (Hjorth) vil kunne faae det omtalte Ændringsforslag bragt i Udøvelse; jeg kjender ikke nogen Bestemmelse, som paalægger Embedsmænd i Almindelighed Mulct for at undlade i rette Tid at meddele Erklæringer. Der er maaskee saadanne Bestemmelser for enkelte Embedsmænd, men jeg troer ikke, at der er nogen almindelig Bestemmelse om dette Punkt. Jeg troer endnu mindre, at det i Praxis bliver overholdt at mulctere Embedsmændene, fordi de lade Ansøgninger henligge uden Erklæring, og fordi de opholde Sagerne.